

Ο περί της Σύμβασης για την Προστασία των Παιδιών και για τη Συνεργασία αναφορικά με Διακρατική Υιοθεσία (Κυρωτικός) Νόμος του 1994 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 26(III) του 1994

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

- Συνοπτικός τίτλος. 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης για την Προστασία των Παιδιών και για τη Συνεργασία αναφορικά με Διακρατική Υιοθεσία (Κυρωτικός) Νόμος του 1994.
- Ερμηνεία. 2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια: "Σύμβαση" σημαίνει τη Σύμβαση για την Προστασία των Παιδιών και για τη Συνεργασία αναφορικά με Διακρατική Υιοθεσία, της οποίας το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα και σε μετάφραση στα ελληνικά στο Μέρος II του Πίνακα.
- Πίνακας Μέρος I Μέρος II
- Κύρωση Σύμβασης 3. Η Σύμβαση της οποίας η υπογραφή από την Κυπριακή Κυβέρνηση έχει αποφασιστεί με την Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με αρ. 40.724 και ημερομηνία 16 Μαρτίου 1994 κυρώνεται με τον παρόντα Νόμο.
- Ορισμός Κεντρικής Αρχής 4. Σύμφωνα με το άρθρο 6 της Σύμβασης, το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζεται ως Κεντρική Αρχή για την Κυπριακή Δημοκρατία για να ασκεί όλες τις εξουσίες και αρμοδιότητες που προβλέπονται από τη Σύμβαση για τέτοια Αρχή.

ΜΕΡΟΣ II

Σύμβαση για την Προστασία των Παιδιών και για τη Συνεργασία αναφορικά με τη Διακρατική Υιοθεσία

Τα Κράτη τα οποία υπογράφουν την παρούσα Σύμβαση,

Αναγνωρίζοντας ότι, για την πλήρη και αρμονική ανάπτυξη της προσωπικότητας του, το παιδί πρέπει να μεγαλώνει μέσα σε οικογενειακό περιβάλλον, μέσα σε ατμόσφαιρα ευτυχίας, αγάπης και κατανόησης,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι κάθε Κράτος πρέπει, ως θέμα προτεραιότητας, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα έτσι ώστε το παιδί να δύναται να παραμείνει στην επιμέλεια της οικογένειας καταγωγής του,

Αναγνωρίζοντας ότι η διακρατική υιοθεσία δυνατόν να προσφέρει το πλεονέκτημα της σταθερής οικογένειας σε παιδί για το οποίο δεν ανευρίσκεται κατάλληλη οικογένεια στο Κράτος καταγωγής του,

Έχοντας πεισθεί για την ανάγκη λήψης μέτρων για την εξασφάλιση του ότι οι διακρατικές υιοθεσίες πραγματοποιούνται προς εξυπηρέτηση των καλύτερων συμφερόντων του παιδιού και με σεβασμό προς τα θεμελιώδη δικαιώματα του και για την παρεμπόδιση της απαγωγής, πώλησης ή εμπορίας παιδιών,

Επιθυμώντας την καθιέρωση κοινών διατάξεων προς το σκοπό αυτό, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές που εκτίθενται σε διεθνείς συμφωνίες, ιδίως στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του παιδιού, της 20^{ης} Νοεμβρίου, 1989, και της Διακήρυξης των Ηνωμένων Εθνών για τις Κοινωνικές και Νομικές Αρχές που σχετίζονται με την Προστασία και Ευημερία των Παιδιών, με Ειδική Αναφορά σε θέση, Τοποθέτηση και την Υιοθεσία Εθνικά και Διεθνώς (Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης 41/85, της 3^{ης}

Δεκεμβρίου 1986),

Έχουν συμφωνήσει επί των ακόλουθων διατάξεων –

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι - ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1

Οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης είναι -

- (α) να καθιερώσει εγγυήσεις προς εξασφάλιση του ότι οι διακρατικές υιοθεσίες πραγματοποιούνται προς εξυπηρέτηση των καλύτερων συμφερόντων του παιδιού και με σεβασμό προς τα θεμελιώδη δικαιώματα του όπως αυτά αναγνωρίζονται από το διεθνές δίκαιο·
- (β) να καθιερώσει ένα σύστημα συνεργασίας μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών προς εξασφάλιση του ότι οι εγγυήσεις αυτές τυγχάνουν σεβασμού και με τον τρόπο αυτό παρεμποδίζεται η απαγωγή, πώληση ή εμπορία παιδιών·
- (γ) να διασφαλίσει την αναγνώριση στα Συμβαλλόμενα Κράτη των υιοθεσιών που έγιναν σύμφωνα με τη Σύμβαση.

Άρθρο 2

1. Η Σύμβαση εφαρμόζεται στην περίπτωση όπου ένα παιδί το οποίο κατοικεί συνήθως σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ("το Κράτος καταγωγής") έχει μετακινηθεί, μετακινείται ή πρόκειται να μετακινηθεί σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ("το Κράτος υποδοχής") είτε μετά την υιοθεσία του στο Κράτος καταγωγής από συζύγους ή πρόσωπο που κατοικούν συνήθως στο Κράτος υποδοχής, ή για τους σκοπούς τέτοιας υιοθεσίας στο Κράτος υποδοχής ή στο Κράτος καταγωγής.

2. Η Σύμβαση καλύπτει μόνον υιοθεσίες οι οποίες δημιουργούν μια μόνιμη σχέση γονέα-παιδιού.

Άρθρο 3

Η Σύμβαση παύει να εφαρμόζεται αν οι βεβαιώσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 17, παράγραφος (γ), δεν έχουν δοθεί πριν τη συμπλήρωση από το παιδί της ηλικίας των δεκαοκτώ ετών.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ - ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΥΙΟΘΕΣΙΕΣ

Άρθρο 4

Υιοθεσία εντός του σκοπού της Σύμβασης πραγματοποιείται μόνον αν οι αρμόδιες αρχές του Κράτους καταγωγής:

- (α) έχουν διαπιστώσει ότι το παιδί δύναται να υιοθετηθεί·
- (β) έχουν αποφασίσει, αφού οι πιθανότητες τοποθέτησης του παιδιού στο Κράτος καταγωγής έχουν ληφθεί δεόντως υπόψη, ότι η διακρατική υιοθεσία είναι προς εξυπηρέτηση των καλύτερων συμφερόντων του παιδιού·
- (γ) έχουν εξασφαλίσει ότι:
 - (1) τα πρόσωπα, τα ιδρύματα και οι αρχές των οποίων η συναίνεση είναι αναγκαία για την υιοθεσία έχουν τύχει συμβουλής όπου αυτό είναι αναγκαίο, και έχουν δεόντως πληροφορηθεί για τα αποτελέσματα της συναίνεσης τους, ιδίως κατά πόσο ή όχι μια υιοθεσία θα καταλήξει στον τερματισμό της νομικής σχέσης μεταξύ του παιδιού και της οικογένειας καταγωγής του,
 - (2) τέτοια πρόσωπα, ιδρύματα και αρχές έχουν δώσει τη συναίνεση τους ελεύθερα, κατά τον απαιτούμενο νομικό τύπο, εκφρασμένη ή αποδειγμένη γραπτώς,

- (3) οι συναιέσεις δεν έχουν εξασφαλιστεί ύστερα από υπόσχεση πληρωμής ή αποζημίωσης οποιουδήποτε είδους και δεν έχουν αποσυρθεί, και
 - (4) η συναίνεση της μητέρας, όπου αυτή απαιτείται, έχει δοθεί μόνο μετά τη γέννηση του παιδιού·
- (δ) έχουν βεβαιωθεί, λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία και το βαθμό ωριμότητας του παιδιού, ότι
- (1) αυτό έχει τύχει συμβουλής και έχει δεόντως ενημερωθεί για τα αποτελέσματα της υιοθεσίας και της συναίνεσης του για την υιοθεσία, όπου τέτοια συναίνεση απαιτείται,
 - (2) έχουν ληφθεί υπόψη οι επιθυμίες και οι γνώμες του παιδιού,
 - (3) η συναίνεση του παιδιού για την υιοθεσία, όπου τέτοια συναίνεση απαιτείται, έχει δοθεί ελεύθερα, κατά τον απαιτούμενο νομικό τύπο και εκφρασμένη ή αποδειγμένη γραπτώς, και
 - (4) τέτοια συναίνεση δεν έχει εξασφαλιστεί με πληρωμή ή αποζημίωση οποιουδήποτε είδους.

Άρθρο 5

Υιοθεσία εντός του σκοπού της Σύμβασης πραγματοποιείται μόνο αν οι αρμόδιες αρχές του Κρότους υποδοχής -

- (α) έχουν αποφασίσει ότι οι προτιθέμενοι θετοί γονείς δικαιούνται και είναι κατάλληλοι να υιοθετήσουν
- (β) έχουν βεβαιωθεί ότι οι προτιθέμενοι θετοί γονείς έχουν τύχει συμβουλής όπου αυτό να είναι αναγκαίο· και
- (γ) έχουν αποφασίσει ότι το παιδί έχει ή πρόκειται να εξουσιοδοτηθεί να εισέλθει και να κατοικήσει μόνιμα στο Κράτος αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ - ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΜΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Άρθρο 6

1. Συμβαλλόμενο Κράτος υποδεικνύει μια Κεντρική Αρχή για να ασκεί τα καθήκοντα τα οποία επιβάλλονται σε τέτοιες αρχές από τη Σύμβαση.
2. Ομόσπονδα Κράτη, Κράτη με περισσότερα από ένα νομικά συστήματα ή Κράτη τα οποία έχουν αυτόνομες εδαφικές μονάδες είναι ελεύθερα να διορίσουν περισσότερες από μια Κεντρικές Αρχές και να προσδιορίσουν την εδαφική ή προσωπική έκταση των αρμοδιοτήτων τους. Στην περίπτωση όπου Κράτος έχει διορίσει περισσότερες από μια Κεντρικές Αρχές, αυτό υποδεικνύει την Κεντρική Αρχή στην οποία θα απευθύνεται οποιαδήποτε επικοινωνία για διαβίβαση στην αρμόδια Κεντρική Αρχή εντός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 7

1. Οι Κεντρικές Αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους και προωθούν τη συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών στα Κράτη τους για προστασία των παιδιών και για εκπλήρωση των άλλων σκοπών της Σύμβασης.
2. Οι Κεντρικές Αρχές λαμβάνουν αμέσως όλα τα κατάλληλα μέτρα για να -
 - (α) δίνουν πληροφορίες για τους νόμους των Κρατών τους που αφορούν την υιοθεσία και άλλες γενικές πληροφορίες, όπως στατιστικές και τύποι προτύπων
 - (β) τηρούνται μεταξύ τους ενήμερες σχετικά με τη λειτουργία της Σύμβασης, και σε όση έκταση αυτό είναι δυνατό, περιορίζουν οποιαδήποτε εμπόδια στην εφαρμογή της.

Άρθρο 8

Οι Κεντρικές Αρχές λαμβάνουν, άμεσα ή μέσω δημόσιων αρχών, όλα τα κατάλληλα μέτρα για να αποτρέψουν αθέμιτο οικονομικό ή άλλο κέρδος σε σχέση με υιοθεσία και για να παρεμποδίσουν όλες τις πρακτικές που είναι αντίθετες προς τους σκοπούς της Σύμβασης.

Άρθρο 9

Οι Κεντρικές Αρχές λαμβάνουν, άμεσα ή μέσω δημόσιων αρχών ή άλλων οργανισμών δεόντως διαπιστευμένων στο Κράτος τους, όλα τα κατάλληλα μέτρα, ιδίως για -

- (α) συλλογή, διαφύλαξη και ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την κατάσταση του παιδιού και των προτιθέμενων θετών γονέων, σε όση έκταση αυτό είναι αναγκαίο για τη συμπλήρωση της υιοθεσίας-
- (β) διευκόλυνση, παρακολούθηση και επίστευση των διαδικασιών με σκοπό την εξασφάλιση της υιοθεσίας-
- (γ) προώθηση της ανάπτυξης των συμβουλών για την υιοθεσία και των υπηρεσιών μετά την υιοθεσία στα Κράτη τους-
- (δ) παρέχουν η μια στην άλλη αναφορές γενικής εκτίμησης σχετικά με τις εμπειρίες για τη διακρατική υιοθεσία-
- (ε) απάντηση, σε όση έκταση αυτό επιτρέπεται από τη νομοθεσία των Κρατών τους, σε αιτιολογημένες αιτήσεις από άλλες Κεντρικές Αρχές ή δημόσιους οργανισμούς για πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένη περίπτωση υιοθεσίας.

Άρθρο 10

Διαπίστευση παρέχεται μόνον και διατηρείται από οργανισμούς που αποδεικνύουν την ικανότητα τους να διεκπεραιώνουν δεόντως τα καθήκοντα τα οποία δυνατόν να τους ανατίθενται.

Άρθρο 11

Διαπιστευμένος οργανισμός

- (α) επιδιώκει μόνο μη κερδοσκοπικούς σκοπούς σύμφωνα με τέτοιους όρους και εντός τέτοιων ορίων όπως δυνατόν να καθοριστούν από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους διαπίστευσης-
- (β) διευθύνεται και στελεχώνεται από πρόσωπα προσοντούχα με βάση ηθικά τους πρότυπα και εξάσκηση ή εμπειρία σε εργασία στον τομέα της διακρατικής υιοθεσίας και
- (γ) υπόκειται σε έλεγχο από αρμόδιες αρχές του Κράτους αυτού όσον αφορά τη σύνθεση, λειτουργία και οικονομική κατάσταση του.

Άρθρο 12

Οργανισμός διαπιστευμένος σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να ενεργεί σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μόνο αν οι αρμόδιες αρχές και των δύο Κρατών τον έχουν εξουσιοδοτήσει να πράττει τούτο.

Άρθρο 13

Ο καθορισμός των Κεντρικών Αρχών και, όπου αυτό είναι κατάλληλο, η έκταση των αρμοδιοτήτων τους καθώς επίσης και τα ονόματα και οι διευθύνσεις των διαπιστευμένων οργανισμών κοινοποιούνται από κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος στο Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV - ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΕ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Άρθρο 14

Πρόσωπα τα οποία έχουν τη συνήθη διαμονή τους σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και τα οποία επιθυμούν να υιοθετήσουν παιδί που έχει τη συνήθη διαμονή του σε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, υποβάλλουν αίτηση στην Κεντρική Αρχή του Κράτους της συνήθους διαμονής τους.

Άρθρο 15

1. Αν η Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής ικανοποιείται ότι οι αιτητές δικαιούνται και είναι κατάλληλοι να υιοθετήσουν, ετοιμάζει έκθεση, η οποία περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα, την καταλληλότητα να υιοθετήσουν, το υπόβαθρο, το οικογενειακό και ιατρικό ιστορικό, το κοινωνικό περιβάλλον, τους λόγους υιοθεσίας, την ικανότητα ανάληψης διακρατικής υιοθεσίας καθώς και των χαρακτηριστικών των παιδιών τα οποία αυτοί έχουν τα προσόντα να επιμελούνται.
2. Η Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής διαβιβάζει την έκθεση στην Κεντρική Αρχή του Κράτους καταγωγής.

Άρθρο 16

1. Αν η Κεντρική Αρχή του Κράτους καταγωγής ικανοποιείται ότι το παιδί δύναται να υιοθετηθεί-
 - (α) ετοιμάζει έκθεση, η οποία περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του, τη δυνατότητα του να υιοθετηθεί, το υπόβαθρο, το κοινωνικό περιβάλλον, το οικογενειακό ιστορικό, το ιατρικό ιστορικό περιλαμβανομένου αυτού της οικογένειας του παιδιού, και οποιεσδήποτε ειδικές ανάγκες του παιδιού·
 - (β) δίνει τη δέουσα προσοχή για την ανατροφή του παιδιού και για το εθνικό, θρησκευτικό και πολιτιστικό υπόβαθρο του·
 - (γ) βεβαιώνεται ότι οι συναινέσεις έχουν ληφθεί σύμφωνα με το Άρθρο 4· και
 - (δ) αποφασίζει, με βάση ιδίως τις αναφορές που σχετίζονται με το παιδί και τους προτιθέμενους θετούς γονείς, κατά πόσον η ενδεχόμενη τοποθέτηση είναι για τα καλύτερα συμφέροντα του παιδιού.
2. Η Κεντρική Αρχή του Κράτους καταγωγής διαβιβάζει στην Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής την έκθεση της σχετικά με το παιδί, απόδειξη για το ότι οι αναγκαίες συναινέσεις έχουν ληφθεί και τους λόγους για την απόφαση του για την τοποθέτηση, φροντίζοντας να μην αποκαλύψει την ταυτότητα της μητέρας και του πατέρα αν, στο Κράτος καταγωγής, οι ταυτότητες αυτές δεν δύνανται να αποκαλυφθούν.

Άρθρο 17

Οποιαδήποτε απόφαση στο Κράτος καταγωγής ότι ένα παιδί πρέπει να ανατεθεί σε προτιθέμενους θετούς γονείς λαμβάνεται μόνον αν -

- (α) η Κεντρική Αρχή του Κράτους αυτού έχει διαβεβαιώσει ότι οι προτιθέμενοι θετοί γονείς συμφωνούν·
- (β) η Κεντρική Αρχή του Κράτους υποδοχής έχει εγκρίνει τέτοια απόφαση, στην περίπτωση όπου τέτοια έγκριση απαιτείται από το νόμο του Κράτους αυτού ή από την Κεντρική Αρχή του Κράτους καταγωγής·
- (γ) οι Κεντρικές Αρχές των δύο Κρατών έχουν συμφωνήσει ότι η υιοθεσία δύναται να προχωρήσει· και
- (δ) έχει αποφασιστεί, σύμφωνα με το Άρθρο 5 ότι οι προτιθέμενοι θετοί γονείς

δικαιούνται και είναι κατάλληλοι για υιοθεσία και ότι το παιδί είναι εξουσιοδοτημένο ή πρόκειται να εξουσιοδοτηθεί να εισέλθει και να κατοικήσει μόνιμα στο Κράτος υποδοχής.

Άρθρο 18

Οι Κεντρικές Αρχές των δύο Κρατών προβαίνουν σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για εξασφάλιση άδειας για το παιδί να εγκαταλείψει το Κράτος καταγωγής και να εισέλθει και να κατοικήσει μόνιμα στο Κράτος υποδοχής.

Άρθρο 19

1. Η μεταφορά του παιδιού στο Κράτος υποδοχής δύναται να πραγματοποιηθεί μόνο αν οι προϋποθέσεις του Άρθρου 17 έχουν ικανοποιηθεί.
2. Οι Κεντρικές Αρχές των δύο Κρατών διαβεβαιώνουν ότι η μεταφορά αυτή γίνεται υπό ασφαλείς και κατάλληλες συνθήκες και, αν είναι δυνατόν, με τη συνοδεία των θετών ή των προτιθεμένων θετών γονέων.
3. Αν η μεταφορά του παιδιού δεν πραγματοποιηθεί» οι εκθέσεις που αναφέρονται στα Άρθρα 15 και 16 αποστέλλονται πίσω στις αρχές οι οποίες τις διαβίβασαν.

Άρθρο 20

Οι Κεντρικές Αρχές τηρούνται ενήμερες, μεταξύ τους σχετικά με τη διαδικασία της υιοθεσίας και τα μέτρα που λαμβάνονται για συμπλήρωση της, καθώς επίσης και σχετικά με την πρόοδο της τοποθέτησης αν απαιτείται περίοδος δοκιμασίας.

Άρθρο 21

1. Σε περίπτωση όπου η υιοθεσία θα πραγματοποιηθεί μετά τη μεταφορά του παιδιού στο Κράτος υποδοχής και η Κεντρική Αρχή του Κράτους αυτού θεωρεί ότι η συνεχιζόμενη τοποθέτηση του παιδιού στους προτιθέμενους θετούς γονείς του δεν είναι υπέρ των καλύτερων συμφερόντων του παιδιού, η Κεντρική αυτή Αρχή λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για προστασία του παιδιού, ιδίως -
 - (α) να φροντίσει για την απομάκρυνση του παιδιού από τους προτιθέμενους θετούς γονείς και να διευθετήσει προσωρινή φροντίδα·
 - (β) σε συνεννόηση με την Κεντρική Αρχή του Κράτους καταγωγής, να διευθετήσει χωρίς καθυστέρηση νέα τοποθέτηση του παιδιού με προοπτική την υιοθεσία ή, αν αυτό δεν είναι πρέπον, να διευθετήσει εναλλακτική μακρόχρονη φροντίδα· υιοθεσία δεν πραγματοποιείται μέχρις ότου η Κεντρική Αρχή του Κράτους καταγωγής ενημερωθεί δεόντως όσον αφορά τους νέους προτιθέμενους θετούς γονείς·
 - (γ) ως έσχατο μέτρο, να διευθετήσει την επιστροφή του παιδιού, αν τα συμφέροντα του απαιτούν.
2. Λαμβανομένων υπόψη ιδίως της ηλικίας και του βαθμού ωριμότητας του παιδιού, ζητείται η γνώμη του και, όπου αυτό είναι πρέπον, λαμβάνεται η συναίνεση του σχετικά με τα μέτρα που θα ληφθούν δυνάμει του Άρθρου αυτού.

Άρθρο 22

1. Οι αρμοδιότητες Κεντρικής Αρχής δυνάμει του Κεφαλαίου αυτού ασκούνται από δημόσιες αρχές ή οργανισμούς διαπιστευμένους δυνάμει του Κεφαλαίου III, στην έκταση που επιτρέπεται από τη νομοθεσία του Κράτους της.
2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει στο θεματοφύλακα της Σύμβασης ότι οι αρμοδιότητες της Κεντρικής Αρχής δυνάμει των Αρθρων 15 μέχρι 21

δύνανται να ασκούνται στο Κράτος αυτό, στην έκταση που επιτρέπεται από τη νομοθεσία και με την επιφύλαξη της εποπτείας από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους αυτού, και από οργανισμούς ή πρόσωπα τα οποία -

(α) πληρούν τις προϋποθέσεις της ακεραιότητας, επαγγελματικής επάρκειας, πείρας και υπευθυνότητας του Κράτους αυτού· και

(β) διαθέτουν τα προσόντα, με βάση ηθικά πρότυπα και εξάσκηση ή εμπειρία, να εργαστούν στον τομέα της διακρατικής υιοθεσίας.

3. Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο προβαίνει στη δήλωση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 τηρεί το Μόνιμο Γραφείο της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο ενήμερο σχετικά με τα ονόματα και τις διευθύνσεις αυτών των οργανισμών και προσώπων.

4. Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει στο θεματοφύλακα της Σύμβασης ότι υιοθεσίες παιδιών τα οποία έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην επικράτεια του δύναται μόνον να πραγματοποιηθούν μόνο αν οι αρμοδιότητες των Κεντρικών Αρχών ασκούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

5. Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε δήλωση η οποία γίνεται δυνάμει της παραγράφου 2, οι εκθέσεις που προβλέπονται στο Άρθρα 15 και 16 ετοιμάζονται, σε κάθε περίπτωση, υπό την ευθύνη της Κεντρικής Αρχής ή άλλων αρχών ή οργανισμών σύμφωνα με την παράγραφο 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V - ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 23

1. Υιοθεσία η οποία πιστοποιείται από την αρμόδια αρχή του Κράτους υιοθεσίας ότι έχει γίνει σύμφωνα με τη Σύμβαση αναγνωρίζεται εκ του νόμου στα άλλα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το πιστοποιητικό πρέπει να προσδιορίζει τότε και από ποιους έγιναν οι συμφωνίες δυνάμει της παραγράφου γ του Άρθρου 17.

2. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ειδοποιεί το θεματοφύλακα της Σύμβασης για την ταυτότητα και τις αρμοδιότητες της αρχής ή των αρχών οι οποίες στο Κράτος αυτό, είναι αρμόδιες για τη διενέργεια της πιστοποίησης. Αυτό ειδοποιεί επίσης το θεματοφύλακα για οποιαδήποτε τροποποίηση του καθορισμού των αρχών αυτών.

Άρθρο 24

Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να αρνηθεί την αναγνώριση υιοθεσίας μόνο αν η υιοθεσία είναι έκδηλα αντίθετη στη δημόσια πολιτική του, λαμβανομένων υπόψη των καλύτερων συμφερόντων του παιδιού.

Άρθρο 25

Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να δηλώσει στο θεματοφύλακα της Σύμβασης ότι δεν δεσμεύεται, δυνάμει της παρούσας Σύμβασης, να αναγνωρίζει υιοθεσίες οι οποίες πραγματοποιούνται σύμφωνα με συμφωνία που συνάπτεται δυνάμει της παραγράφου 2 του Άρθρου 39.

Άρθρο 26

1. Η αναγνώριση υιοθεσίας περιλαμβάνει αναγνώριση -

(α) της νομικής σχέσης γονέα-παιδιού μεταξύ του παιδιού και των θετών του γονέων·

(β) γονικής ευθύνης των θετών γονέων για το παιδί·

(γ) του τερματισμού της προϋπάρχουσας νομικής σχέσης μεταξύ του παιδιού και της μητέρας και του πατέρα του, αν η υιοθεσία έχει αυτό το αποτέλεσμα στο

Συμβαλλόμενο Κράτος όπου αυτή πραγματοποιήθηκε.

2. Στην περίπτωση όπου υιοθεσία έχει ως αποτέλεσμα τον τερματισμό της προϋπάρχουσας νομικής σχέσης γονέα-παιδιού, το παιδί απολαμβάνει, στο Κράτος υποδοχής, και σε οποιοδήποτε άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος όπου η υιοθεσία αναγνωρίζεται, τα ίδια δικαιώματα όπως εκείνα που απορρέουν από υιοθεσίες οι οποίες έχουν το αποτέλεσμα αυτό σε κάθε τέτοιο Κράτος.

3. Οι προηγούμενες παράγραφοι δεν επηρεάζουν την εφαρμογή οποιασδήποτε διάταξης η οποία είναι περισσότερο ευνοϊκή για το παιδί και η οποία ισχύει στο Συμβαλλόμενο Κράτος που αναγνωρίζει την Υιοθεσία.

Άρθρο 27

1. Σε περίπτωση όπου υιοθεσία η οποία πραγματοποιήθηκε στο Κράτος καταγωγής δεν έχει ως αποτέλεσμα τον τερματισμό προϋπάρχουσας νομικής σχέσης γονέα-παιδιού, αυτή δύναται, στο Κράτος υποδοχής που αναγνωρίζει την υιοθεσία δυνάμει της Σύμβασης, να μετατραπεί σε υιοθεσία η οποία έχει τέτοιο αποτέλεσμα -

(α) αν η νομοθεσία του Κράτους υποδοχής το επιτρέπει· και

(β) αν οι συναινέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους γ και δ του Άρθρου 4, έχουν δοθεί ή δίνονται για το σκοπό τέτοιας υιοθεσίας.

2. Το Άρθρο 23 εφαρμόζεται στην απόφαση που μετατρέπει την υιοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI - ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28

Η Σύμβαση δεν επηρεάζει οποιοδήποτε νόμο του Κράτους καταγωγής ο οποίος απαιτεί όπως η υιοθεσία παιδιού που έχει τη συνήθη διαμονή του στο Κράτος αυτό πραγματοποιηθεί στο Κράτος αυτό, ή ο οποίος απαγορεύει την τοποθέτηση ή μεταφορά στο Κράτος υποδοχής πριν από την υιοθεσία.

Άρθρο 29

Απαγορεύεται η επαφή μεταξύ των προτιθέμενων θετών γονέων και των γονέων του παιδιού ή οποιουδήποτε άλλου προσώπου το οποίο έχει την επιμέλεια του παιδιού μέχρις ότου πληρωθούν οι προϋποθέσεις των παραγράφων α μέχρι γ του Άρθρου 4, και της παραγράφου α του Άρθρου 5, εκτός αν η υιοθεσία πραγματοποιείται σε μια οικογένεια ή εκτός αν η επαφή είναι σύμφωνη με τους όρους που προσδιορίζονται από την αρμόδια αρχή του Κράτους καταγωγής.

Άρθρο 30

1. Οι αρμόδιες αρχές Συμβαλλόμενου Κράτους εξασφαλίζουν ότι πληροφορίες οι οποίες παρέχονται από αυτές αναφορικά με την καταγωγή του παιδιού, ιδίως πληροφορίες αναφορικά με την ταυτότητα των γονέων του καθώς και με το ιατρικό ιστορικό, διαφυλάσσονται.

2. Αυτές εξασφαλίζουν ότι το παιδί ή οι αντιπρόσωποι του έχουν πρόσβαση σε τέτοιες πληροφορίες, υπό κατάλληλη καθοδήγηση σε όση έκταση αυτό επιτρέπεται από τη νομοθεσία του Κράτους αυτού.

Άρθρο 31

Χωρίς επηρεασμό του Άρθρου 30, προσωπικές πληροφορίες που συγκεντρώνονται ή διαβιβάζονται δυνάμει της Σύμβασης, ιδίως οι πληροφορίες που αναφέρονται στα Άρθρα 15 και 16, χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους αυτές συγκεντρώθηκαν ή διαβιβάστηκαν.

Άρθρο 32

1. Κανένας δεν αποκομίζει αθέμιτο οικονομικό ή άλλο όφελος από δραστηριότητα η οποία σχετίζεται με διακρατική υιοθεσία.
2. Μόνο δαπάνες και έξοδα, συμπεριλαμβανομένης εύλογης επαγγελματικής αμοιβής για πρόσωπα που αναμειγνύονται στην υιοθεσία, δύνανται να χρεωθούν ή καταβληθούν.
3. Οι διευθυντές, λειτουργοί και υπάλληλοι οργανισμών που αναμειγνύονται σε υιοθεσία δεν λαμβάνουν αμοιβή η οποία να είναι αδικαιολόγητα υψηλή σε σχέση με τις υπηρεσίες που προσφέρθηκαν.

Άρθρο 33

Αρμόδια αρχή η οποία θεωρεί ότι οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης δεν έτυχε σεβασμού ή ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος ότι αυτή δεν θα τύχει σεβασμού, ενημερώνει αμέσως την Κεντρική Αρχή το Κράτους της. Αυτή η Κεντρική Αρχή είναι υπεύθυνη για να εξασφαλίσει τη λήψη των κατάλληλων μέτρων.

Άρθρο 34

Αν η αρμόδια αρχή Κράτους προορισμού ενός εγγράφου το ζητήσει, πρέπει να παρέχεται πιστοποιημένη μετάφραση σύμφωνη προς το πρωτότυπο. Εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά, οι δαπάνες τέτοιας μετάφρασης επιβαρύνουν τους προτιθέμενους θετούς γονείς.

Άρθρο 35

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ενεργούν, κατά τη διαδικασία υιοθεσίας, ταχέως.

Άρθρο 36

Σχετικό με Κράτος το οποίο όσον αφορά την υιοθεσία, έχει δύο ή περισσότερα νομικά συστήματα που εφαρμόζονται σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες -

- (α) οποιαδήποτε αναφορά σε συνήθη διαμονή στο Κράτος αυτό ερμηνεύεται σαν να αναφέρεται σε συνήθη διαμονή σε εδαφική ενότητα του Κράτους αυτού·
- (β) οποιαδήποτε αναφορά στη νομοθεσία του Κράτους αυτού ερμηνεύεται σαν να αναφέρεται στη νομοθεσία που ισχύει στη σχετική εδαφική ενότητα·
- (γ) οποιαδήποτε αναφορά σε αρμόδιες αρχές ή σε δημόσιες αρχές του Κράτους αυτού ερμηνεύεται σαν να αναφέρεται σε αυτούς που είναι εξουσιοδοτημένοι να ενεργούν στη σχετική εδαφική ενότητα·
- (δ) οποιαδήποτε αναφορά στους διαπιστευμένους οργανισμούς του Κράτους αυτού ερμηνεύεται σαν να αναφέρεται σε διαπιστευμένους οργανισμούς στη σχετική εδαφική ενότητα.

Άρθρο 37

Σχετικά με Κράτος το οποίο όσον αφορά την υιοθεσία έχει δύο ή περισσότερα νομικά συστήματα που εφαρμόζονται σε διαφορετικές κατηγορίες προσώπων, οποιαδήποτε αναφορά στη νομοθεσία του Κράτους αυτού ερμηνεύεται σαν να αναφέρεται στο νομικό σύστημα που προσδιορίζεται από τη νομοθεσία του Κράτους αυτού.

Άρθρο 38

Κράτος εντός του οποίου διάφορες εδαφικές ενότητες έχουν τους δικούς τους κανόνες δικαίου αναφορική με υιοθεσία δεν δεσμεύονται να εφαρμόζουν τη Σύμβαση στην περίπτωση όπου Κράτος με ενιαίο νομικό σύστημα δεν θα δεσμευόταν να πράξει τούτο.

Άρθρο 39

1. Η Σύμβαση δεν επηρεάζει οποιαδήποτε διεθνή συνθήκη στην οποία Συμβαλλόμενα Κράτη είναι Μέρη και η οποία περιέχει διατάξεις για θέματα που ρυθμίζονται από τη Σύμβαση, εκτός αν γίνεται αντίθετη διακήρυξη από τα Κράτη Μέρη της συνθήκης αυτής.
2. Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Κράτος δύναται να συνάπτει συμφωνίες με ένα ή περισσότερα Συμβαλλόμενα Κράτη, με σκοπό την προώθηση της εφαρμογής της Σύμβασης στις αμοιβαίες σχέσεις τους. Οι συμφωνίες αυτές δύναται να αποκλίνουν μόνο από τις διατάξεις των Άρθρων 14 μέχρι 16 και 18 μέχρι 21. Τα Κράτη τα οποία έχουν συνάψει τέτοια συμφωνία διαβιβάζουν αντίγραφο στο θεματοφύλακα της Σύμβασης.

Άρθρο 40

Δεν επιτρέπεται επιφύλαξη στη Σύμβαση.

Άρθρο 41

Η Σύμβαση εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση όπου αίτηση σύμφωνα με το Άρθρο 14 έχει ληφθεί μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης στο Κράτος υποδοχής και στο Κράτος καταγωγής.

Άρθρο 42

Ο Γενικός Γραμματέας της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο συγκαλεί, σε τακτά διαστήματα, Ειδική Σύνοδο με σκοπό την αναθεώρηση της πρακτικής εφαρμογής της Σύμβασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII - ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 43

1. Η Σύμβαση είναι ανοιχτή για υπογραφή από τα Κράτη τα οποία ήταν Μέλη της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο κατά το χρόνο της Δέκατης έβδομης Συνόδου της και από άλλα Κράτη τα οποία συμμετείχαν στη Σύνοδο.
2. Αυτή επικυρώνεται, τυγχάνει αποδοχής ή έγκρισης και τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης τοποθετούνται στο Υπουργείο Εξωτερικών του Βασιλείου της Ολλανδίας, θεματοφύλακα της Σύμβασης.

Άρθρο 44

1. Οποιοδήποτε άλλο Κράτος δύναται να προσχωρήσει στη Σύμβαση μετά την έναρξη ισχύος σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 46.
2. Το έγγραφο προσχώρησης κατατίθεται στο θεματοφύλακα.
3. Τέτοια προσχώρηση έχει ισχύ μόνο όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος Κράτους και εκείνων των Συμβαλλόμενων Κρατών τα οποία δεν έχουν εγείρει ένσταση στην προσχώρηση του εντός έξι μηνών μετά από τη λήψη της ειδοποίησης που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (β) του Άρθρου 48. Τέτοια ένσταση δύναται επίσης να εγερθεί από Κράτη κατά το χρόνο που αυτά επικυρώνουν,

αποδέχονται ή εγκρίνουν τη Σύμβαση μετά από την προσχώρηση. Οποιαδήποτε τέτοια ένσταση κοινοποιείται στο θεματοφύλακα.

Άρθρο 45

1. Αν Κράτος έχει δύο ή περισσότερες εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζονται διαφορετικά νομικά συστήματα σχετικά με θέματα τα οποία διαπραγματεύεται η Σύμβαση, αυτό δύναται, κατά το χρόνο της υπογραφής, επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης να ανακοινώσει ότι η Σύμβαση αυτή εκτείνεται σε όλες τις εδαφικές ενότητες του ή μόνο σε μια ή περισσότερες από αυτές και δύναται να τροποποιήσει την ανακοίνωση αυτή υποβάλλοντας άλλη ανακοίνωση οποτεδήποτε.
2. Οποιαδήποτε τέτοια ανακοίνωση, κοινοποιείται στο θεματοφύλακα και εκθέτει ρητά τις εδαφικές ενότητες στις οποίες εφαρμόζεται η Σύμβαση.
3. Αν Κράτος δεν προβεί σε ανακοίνωση δυνάμει του Άρθρου αυτού, η Σύμβαση εκτείνεται σε όλες τις εδαφικές ενότητες του Κράτους αυτού.

Άρθρο 46

1. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή τριών μηνών μετά από την κατάθεση του τρίτου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης που αναφέρεται στο Άρθρο 43.
2. Έπειτα η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ -
 - (α) για κάθε Κράτος το οποίο επικυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει μεταγενέστερα ή προσχωρεί σε αυτή, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή τριών μηνών μετά από την κατάθεση των εγγράφων του για επικύρωση, αποδοχή, έγκριση ή προσχώρηση·
 - (β) για εδαφική ενότητα στην οποία η Σύμβαση έχει επεκταθεί σύμφωνα με το Άρθρο 45, την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή τριών μηνών μετά από την ανακοίνωση που αναφέρεται στο Άρθρο αυτό.

Άρθρο 47

1. Κράτος Μέρος της Σύμβασης δύναται να την καταγγείλει με γραπτή ανακοίνωση η οποία να απευθύνεται στο θεματοφύλακα.
2. Η καταγγελία εφαρμόζεται την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την εκπνοή δώδεκα μηνών μετά από τη λήψη της ανακοίνωσης από το θεματοφύλακα. Σε περίπτωση που καθορίζεται στην ανακοίνωση μεγαλύτερη περίοδος για την εφαρμογή της καταγγελίας, η καταγγελία εφαρμόζεται με την εκπνοή αυτής της μεγαλύτερης περιόδου μετά τη λήψη της ανακοίνωσης από το θεματοφύλακα.

Άρθρο 48

Ο θεματοφύλακας ειδοποιεί τα Κράτη Μέλη της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο, τα άλλα Κράτη τα οποία συμμετείχαν στη Δέκατη έβδομη Σύνοδο και τα Κράτη τα οποία έχουν προσχωρήσει σύμφωνα με το Άρθρο 44 για τα ακόλουθα -

- (α) τις υπογραφές, επικυρώσεις, αποδοχές και εγκρίσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 43·
- (β) τις προσχωρήσεις και τις ενστάσεις οι οποίες εγείρονται στις προσχωρήσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 44·
- (γ) την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ σύμφωνα με το Άρθρο 46·
- (δ) τις ανακοινώσεις και τους καθορισμούς που αναφέρονται στα Άρθρα 22, 23, 25 και 45·

(ε) τις συμφωνίες που αναφέρονται στο Άρθρο 39·

(στ) τις καταγγελίες που αναφέρονται στο Άρθρο 47.

ΠΡΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΩΝ, αυτοί που υπογράφουν πιο κάτω, έχοντας δεόντως εξουσιοδοτηθεί για αυτό, έχουν υπογράψει τη Σύμβαση.

ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ στη Χάγη, την 29η ημέρα του μήνα Μαΐου 1993, στην Αγγλική και στη Γαλλική γλώσσα, τα δύο κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα αντίγραφο το οποίο κατατίθεται στα αρχεία της Κυβέρνησης του Βασιλείου της Ολλανδίας, και του οποίου πιστοποιημένο αντίγραφο αποστέλλεται μέσω διπλωματικών καναλιών, σε καθένα από τα Κράτη Μέλη της Διάσκεψης της Χάγης για το Ιδιωτικό Διεθνές Δίκαιο κατά την ημερομηνία της Δέκατης έβδομης Συνόδου της και σε καθένα από τα άλλα Κράτη τα οποία συμμετείχαν στη Σύνοδο αυτή.